



The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 18. kolovoz 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjem evanđeoskom odlomku (usp. *Lk* 12, 49-53) Isus obavještava učenike da je došao trenutak odluke. Njegov se dolazak na svijet, naime, podudara s vremenom presudnih odluka: opredjeljenje za evanđelje ne može se odgađati. A da bi pomogao bolje razumjeti taj svoj poziv služi se slikom ognja koji je On sam došao donijeti na zemlju. Kaže ovako: „Oganj dođoh baciti na zemlju pa što hoću ako je već planuo!“ (r. 49).

Ove riječi imaju svrhu pomoći učenicima da napuste svaki stav lijenosti, bezvoljnosti, ravnodušnosti i zatvorenosti kako bi prigrlili oganj Božje ljubavi, one ljubavi koja je, kako podsjeća sveti Pavao, „razlivena u srcima našim po Duhu Svetom“ (*Rim* 5, 5).

Jer je Duh Sveti taj koji nam daje ljubiti Boga i daje nam ljubiti bližnjega; Duh Sveti je ono što svi imamo u sebi.

Isus objavljuje svojim prijateljima, a i nama, svoju najgorljiviju želju: donijeti na zemlju oganj Očeve ljubavi, koji raspaljuje život i po kojem čovjek biva spašen.

Isus nas poziva širiti u svijetu taj oganj zahvaljujući kojem ćemo biti prepoznati kao njegovi pravi učenici.

Oganj ljubavi, koji je Krist zapalio u svijetu po Duhu Svetom, oganj je bez granica, to je univerzalni oganj. To se vidjelo još od prvih dana kršćanstva: svjedočanstvo evanđelja širilo se poput blagotvornog požara prevladavajući svaku podjelu među pojedincima, društvenim kategorijama, pucima i narodima. Svjedočanstvo evanđelja plamti, njegov plamen guta svaki oblik partikularizma i ono čuva ljubav otvorenom za sve, u prvom redu za najsiromašnije i isključene.

Prianjanje uz oganj ljubavi koji je Isus donio na zemlju obuhvaća čitavo naše postojanje i zahtijeva klanjanje Bogu kao i spremnost služiti bližnjemu.

Klanjanje Bogu i spremnost služiti bližnjemu. Prvo: klanjati se Bogu, znači također naučiti molitvu klanjanja, koju obično zaboravljamo. Zato pozivam sve da otkriju ljepotu molitve klanjanja i da je često obavljaju. A zatim drugo, spremnost služiti bližnjemu: mislim s divljenjem na tolike zajednice i skupine mladih koji se, također tijekom ljeta, posvećuju tome služenju u korist bolesnih, siromašnih, osoba s invaliditetom.

Da bismo živjeli u skladu s duhom evanđelja, potrebni su Kristovi učenici koji će na uvijek nove potrebe koje se javljaju u svijetu znati odgovoriti novim inicijativama ljubavi.

I tako, klanjanjem Bogu i služenjem bližnjemu – i jedno i drugo, klanjanje Bogu i služenje bližnjemu – evanđelje se uistinu očituje kao oganj koji spašava, koji mijenja svijet, počevši od promjene svakog pojedinca.

U toj perspektivi razumijemo i drugu Isusovu tvrdnju koju se donosi u današnjem odlomku, a koja na prvi pogled može zbuniti: „Mislite li da sam došao mir dati na zemlji? Nipošto, kažem vam, nego razdjeljenje“ (Lk 12, 51). Došao je „razdijeliti ognjem“. Razdijeliti što? Dobro od zla, ispravno od pogrešnog. U tome je smislu došao „razdijeliti“, dovesti u „krizu“ – ali na zdrav način – život svojih učenika, razbijajući površne iluzije onih koji misle da mogu spojiti kršćanski život i svjetovnost, kršćanski život i kompromise svake vrste, vjerske prakse i stavove usmjerene protiv drugih.

Neki misle da mogu spojiti istinsku religioznost s praznovjernim praksama: koliko samozvanih kršćana idu vračaru ili gataru da im gataju iz dlana! I to je praznovjerje, nije od Boga.

Riječ je o tome da ne smijemo živjeti licemjerno, nego biti spremni platiti cijenu za dosljedne izbore – to je stav koji bi svatko od nas trebao tražiti u životu: dosljednost – platiti cijenu dosljednosti evanđelju. Dosljednost evanđelju.

Jer lijepo je *govoriti* da smo kršćani, ali prije svega moramo *biti* kršćani u konkretnim situacijama svjedočeći evanđelje koje je u suštini ljubav prema Bogu i prema braći.

Neka nam Presveta Marija pomogne da nam se srce očisti ognjem koji je donio Isus kako bismo ga širili svojim životom, odlučnim i hrabrim opredjeljenjima.